

لنډه پيژنگلو:

- نوم: فاطمه
کنیت: ام الحسن، ام الحسين، ام المحسن، ام الائمة، ام ابیها¹
مشهور لقبونه: زهرا، بتول، صديقه کبری، مبارکه، عذرا، طاهره، سيدة النساء، انسيه، حوريه، ذکيه، مرضيه²
پلار: دخدايي پاک وروستي پيغمبر(ص) حضرت محمد(ص)
مور: بي بي خديجه رضی الله عنها د پيغمبر(ص) لومړۍ ماندينه او لومړۍ بنځه چې اسلام يې راوړ.
زوکړه: په مکې کښې د بعثت په پنځم کال³
شهادت: مدینه. د هجرت يوولسم کال د پيغمبر(ص) له وفاته دوه نيم کاله وروسته⁴
بنځيدو ځايي: د سياسي وجوهاتو او د خپل وصيت مطابق د شپې په پټه حضرت علي عليه السلام خاورو ته وسپارله⁵ او تر ننه پورې يې قبرسم ځايي نه دی معلوم⁶
اولاد: امام حسن مجتبي عليه السلام، امام حسين عليه السلام، زينب(ع)، کبری(ع)، ام کلثوم(ع) او محسن عليه السلام چې سقط شو

د وحی او رسالت لور د پلار په څنګ کښې

د پيغمبر(ص) له بعثته پنځه کاله وروسته د جمادی الثاني د مياشتې په شلمه نيټه د جمعي په ورځ د پيغمبر(ص) او بي بي خديجه په کور کښې يوې جينۍ سترګې وغړولې او ددې جينۍ (بي بي فاطمه) په زوکړې سره د رسول د خداي کور د مينې او محبته ډک شو د گران رسول د غمونو درېونو او کړاوونو په غوغا کښې چې پيغمبر(ص) ورسره په مکه کښې مخامخ و وړې بي بي

1. کشف الغمه چاپ اسلاميه 1381 هجري قمری ج 2 ص 18. مناقب شهر آشوب چاپ نجف ج 3 ص 132 بحار الانوار چاپ جلد 43 ص 16 بيت الاحزان محدث قمی چاپ مطبعه سيد الشهداء قم ص 12
2. مناقب شهر آشوب چاپ نجف ج 3 ص 133
3. مناقب ج 3 ص 132، اصول کافی ج 1 ص 458.
4. مناقب ج 3 ص 132، اصول کافی ج 1 ص 458
5. مناقب ج 1 ص 137، اصول کافی ج 1 ص 458
6. مناقب شهر آشوب چاپ نجف ج 3 ص 133

فاطمې (ع) د سحر د وړمې په شان د پلار او مور زړه سوړ کړو. څومره لویه درجه او فضیلت دی د هغې لور چې د پیغمبر(ص) زړه ورسره قراریدو او فرمایل به یې: "فاطمه(ع) زما روح دی او له هغې څخه د بهشت او جنت بوي راځي" او خدای پاک د هغې د طهارت او پاکۍ په حقله وایې: "انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیراً" 7 "خدای پاک اراده کړې ده چې تاسو د پیغمبر(ص) اهل بیت له هرې پلټنې او ککړتیا پاک وساتي."

د بي بي فاطمې (ع) پلار صفت ته حاجت نه لري. داسي پلار خدای خلق عظیم بللی 8 او فرمایې " چې دا پیغمبر له خپلې خوښې هیڅ خبره نه کوي او څه چې وایي د خدای وحې ده" 9 بي بي فاطمې (ع) خپل ټول نوراني عمر د داسي لور او عظیم پلار په لمن کښې تیر کړو. قابو دوه کلنه وه چې له پلار سره یو ځایې کفارو او قریشو اقتصادي محاصره کړه او درې کاله یې د شعب ابی طالب 10 کښې له خپل پلار او مور او نورو مسلمانانو سره په سختو شرائطو، لورې او سختۍ کښې تیر کړل.

د بعثت په لسم کال له شعب څخه تر ژغورنې لږه موده وروسته یې گرانه مور چې ظالمانو او قریشو سره یې په مقابلې کښې او په اقتصادي محاصرې کښې خپل وروستي لس کلونه تیر کړي وو، چې وفات شوه. که څه هم دا جدای دوي ته ډیره سخته وه. خو تر دې وروسته پلار ته له نژدې او د هغه له پاکه تربیته او مینې خړوبه شوه له هجرت له موده پس د پیغمبر (ص) د کورنۍ له نورو بنځو او حضرت علي علیه السلام سره له مکې څخه مدینې ته راغله او بیا له پلار سره یو ځای شوه. په مدینه کښې د پلار د ژوند په سختیو کښې له هغوي سره برابره شریکه وه او د احد په جنگ کښې وروسته له دې چې مسلمانان شاتگ ته مجبوره شول، بي بي فاطمه (ع) له مدینه ووته او د پیغمبر کیمپ ته راغله او له حضرت علي سره یو ځای یې د پیغمبر (ص) د زخمونو ملهم پتی وکړه. 11

7. سورة احزاب، اية 33

8. سورة قلم اية 4

9. سورة نجم اية 4

10. شعب ابی طالب د مکي په خوا کې یوه دره وه چې پیغمبر(ص) او له هغوي سره اړوند کسان او مسلمانان د اقتصادي کلونو کې هغه ځای کې مقیم وؤ منتهی الامال ص 63-64

11. صحیح بخاری کتاب بدء الخلق، صحیح مسلم کتاب الجهاد والسير باب غزوه احد

بي بي فاطمه (ع) د اسلام په کور کښې پيدا شوه، له اسلام سره لويه شوه او ژوند يې له پيغمبره (ص) جدا نه ؤ او هغه مبارک (ص) به تر هر چا زيات د هغې کور ته ورتللو. د پيغمبر (ص) خدمتگار وايي: "کله چې به د خداي رسول (ص) په سفر تلو نو تر ټولو وروسته به يې له بي بي فاطمه (ع) سره خداي پاماني کوله او چې کله به را ستنيډو، تر ټولو مخکښې به د بي بي فاطمه (ع) ديدن ته ورتللو. 12 د پيغمبر (ص) د ژوند په وروستيو شيبو کښې هم بي بي فاطمه (ع) د هغه مبارک سر ته ناسته وه او ژړل يې او پلار ورته ډاډ ورکاؤ. 13

د بي بي فاطمې (ع) مور

بي بي فاطمه (ع) د خپل وړوکوالي پنځه کاله د بي بي خديجه (ع) په شان د قدر منې او سر بنسټونکې مور په لمن کښې تير کړل هغه بنسټه چې د اسلام لومړۍ مرمڼه وه او پيغمبر (ص) د هغې په باره کښې فرمايلي دي "خديجه (ع) ددې امت يوه ډيره غوره مرمڼه ده"

پيغمبر (ص) له بي بي خديجې (ع) سره دومره مينه لرله چې تر څو ژوندۍ وه، گران رسول (ص) بل واده ونه کړو د هغې له وفاته وروسته به يې هم ډيره يادوله او د هغې د ملگرو به يې هم ډير احترام کاؤ. تر دې چې که چا به هغه مبارک ته کومه تحفه يوړه نو به يې فرمايل "دا تحفه زما پلانکۍ بي بي کره يوسئ ځکه چې هغه د بي بي خديجه (ع) ملگري وه"

عائشه وايي "پيغمبر (ص) به بي بي خديجه (ع) دومره په ښو يادوله چې يوه ورځ مې پرې اعتراض وکړو چې بي بي خديجه خو يوه بوډۍ بنسټه وه او خداي پاک تاته تر هغې ښې بيبيانې نصيب کړي دي پيغمبر (ص) غصه شو او وې فرمايل "په خداي قسم زما نورې بيبيانې تر هغې ښې نه دي ځکه چې خديجې (ع) هغه وخت په ما ايمان راوړو چې نور خلق کافران وؤ او زه يې هغه وخت تصديق کړم چې نورو دروغزن گڼلم او ماته يې هغه وخت خپل مال راکړو چې نورو له خپلو مالونه محرومه کولم او خداي زما نسل له هغې وگرځولو" 14

12. كشف الغمه ج 2 ص 13، مسند احمد بن حنبل ج 5 ص 275 صحيح ابوداؤد ج 26 سنن بيهقي ج

ص 26

13. امالي طوسي، ج 2 ص 14-15

14. تذكرة الخواص ص 303 او په لږ فرق سره په كشف الغمه ج 2 ص 78-79 کې.

دا خبره په تاريخ کښې د يو لويې حقيقت څرگنداوې ده ځکه چې د بي بي خديجه(ع) سر بنسټونو د اسلام په ترقي کښې ډير مهم رول لوبولی دی. ځينې محققان وايي چې اسلام او د پيغمبر(ص) رسالت د حضرت علي عليه السلام په جهاد او د بي بي خديجه(ع) په پيسو سره ډيره ترقي وکړه يعنې خداي پاک دا دوه د پيغمبر(ص) د دين د خپرولو لپاره يوه وسيله وگرځوله 15 نو مقصد دا چې بي بي فاطمه (ع) د داسي مور او پلار لور وه. بي بي خديجه د بعثت په لسم کال وفات شوه. او تر هغې وروسته يوازي بي بي فاطمه (ع) وه چې د پيغمبر(ص) کور به يې له مېنې ډکولو.

مدینې ته هجرت

د بي بي خديجه (ع) د وفات په کال د پيغمبر(ص) تر ټولو ستر ملاتړی حضرت ابوطالب (ع) هم وفات شو. 16 ابو طالب (ع) د پيغمبر(ص) تر ټولو له نژدې او مښو ملگرو څخه ؤ. او له دې امله چې د قريشو مشر او د مکې له لويانو څخه ؤ نو د خپل نفوذ او رعب په وجه د پيغمبر(ص) او مسلمانانو لپاره تر ټولو لويې ملاتړی او محافظ گڼل کيده او تر څو چې دی ژوندی ؤ د قريشو کافرانو پيغمبر(ص) ته لاس نه شو اوږدولی. 17

حضرت ابو طالب(ع) په خپل ټول عمر کښې د پيغمبر(ص) له هيڅ ملگرتيا او خدمته کوتاهي ؤ نه کړه او د دې لپاره چې د قريشو او کفارو په وړاندې د پيغمبر(ص) لپاره يو بند وي، خپل ايمان يې پټ ساتلو. او داسي به يې ظاهروله چې يوازي د خپلولي په وجه د پيغمبر(ص) ملاتړ کوي. د حضرت ابوطالب دا تدبير او چل ددې سبب شو چې د قريشو کافران هغه د خپل ځانه وگټي او د هغه د احترام په وجه يې پيغمبر(ص) ته څه نه شول ويلی. خو افسوس ځنو ناپوهو او لنډ فکرو کسانو د حضرت ابوطالب(ع) په ايمان او اسلام کښې شک کړې او هغه ته چې يو با ايمان سړی ؤ د شرک او کفر په شان نا روا نسبتونه ورکړي دي 18

15. بحارج 16 ص 8 ، 13

16. د ځينو راواياتو له مخې حضرت ابو طالب(ع) له حضرت خديجه څخه يو مياشت مخکې وفات شوی ؤ (امالي طوسي ج 2 ص 79)

17. امالي طوسي ج 2 ص 79

18. پکاردي چې پام ولرو چې د حضرت ابوطالب(ع) په حقله داسي نسبتونو زياتره د معاويه او بني اميه د نورو حکومتونو په وخت رواج وموند او هغوي به حضرت امام علي ابن ابیطالب(ع) د دنسمنۍ په وجه داسي دروغونه خپرول

د حضرت ابوطالب (ع) په وفات سره د پیغمبر (ص) کار لا سخت شو او د قریشو زورونې او ازارونې زیاتې شوې. تر دې چې په یو شیطاني پلان سره یې د مکې بیلا بیلو قبیلو یو یو کس وټاکه چې د شپې پیغمبر (ص) شهید کړي او د پیغمبر (ص) خپلوان او قبيله له دومره ډیرو قبیلو انتقام وانه خستی شي. تر دې وروسته د هجرت قیصه پینه شوه او پیغمبر (ص) هجرت وکړو. پیغمبر (ص) 12 ورځې پس د مدینې یو کلي قبا ته ورسیدو او هلته پاتې شو چې حضرت علي علیه السلام ورسره یو ځایې شي. حضرت علي علیه السلام د امانتونو له رسولو څو ورځې وروسته له هغوي سره یو ځایې شو.

د بي بي فاطمه (ع) اسماني شخصیت

د نړې له بییانو د بي بي فاطمه (ع) اسماني شخصیت ډیر لوړ دی. هغه بي بي فاطمه (ع) چې په معصومینو کښې شمیر ده¹⁹ او د هغې او کورنۍ محبت او ولایت له دیني فرضونو څخه دي²⁰. او داسې بي بي چې غصه کول او خفه کول یې د خدای پاک غصه او خفگان گڼل کېږي²¹ نو راځې چې د معصومینو له خلې د هغې د صفاتو ځنې برخې درته بیان کړم:

1. پیغمبر (ص) فرمایلي دي چې د خدای په حکم سره یوه فرېشته نازلې شوه او ماته یې زیري راکړو چې حسن او حسین د جنت د ځوانانو سرداران او بي بي فاطمه (ع) د جنت د بنځو سرداره ده.²²
2. گران رسول فرمایي چې د نړۍ تر ټول غوره مرمې څلور دي. د عمران لور مریم، د خویلد لور خدیجه، د حضرت محمد لور بي بي فاطمه (ع) او د فرعون بنځه اسیه بي بي.²³
3. بیا هم گران رسول (ص) فرمایي چې جنت د څلورو بییانو مشتاق دی د عمران د لور مریم، د فرعون د بنځې اسیې، په دنیا او آخرت کښې د پیغمبر (ص) د ماندینې بي بي خدیجې او بي بي فاطمه (ع)²⁴

19. صحیح بخاري کتاب الاستیزان ، صحیح مسلم کتاب فضایل صحابه باب فضایل فاطمه

20. امالی مفید ص 27-37

21. مستدرک الصحیحین ج 3، ص 153، کنز العمال ج 7 ص 111 و 119

22. صحیح ترمزی ج 2 ص 306 ، مستدرک الصحیحین ج 3، ص 151 ، مسند احمد بن حنبل ج 5 ص 391

23. مناقب ج 3، ص 190

24. کشف الغمه ج 2 ص 23

4. همداراز فرمايي چې خداي پاک د فاطمې(ع) په غصې غصه کيږي او د هغې په رضا راضي کيږي.
5. امام موسى بن جعفر عليه السلام فرمايي د خداي رسول(ص) فرمايلي دي چې خداي پاک خلور بنځي غوره کړي. مريم، اسيه، خديجه، او فاطمه سلام الله عليهم.²⁵
6. امام رضا عليه السلام د خداي له رسوله نقلوي چې وې فرمايل حسن عليه السلام او حسين عليه السلام او د دوي پلار تر ما وروسته په زمکه کښې تر ټولو غوره کسان دي. او مور يې د زمکې تر ټولو غوره بنځه ده.
7. په صحيح بخاري او صحيح مسلم کښې چې د اهل سنتو تر ټولو معتبر کتابونه دي راغلي دي چې پيغمبر(ص) و فرمايل بي بي فاطمه (ع) د جنت د بنځو سرداره ده يعني د ټولو بنځو سرداره ده.²⁶
8. له پيغمبر(ص) پوښتنه وشوه اې د خداي رسوله (ص) ايا فاطمه د خپلې زمانې د بنځو سرداره ده دوي وفرمايل "نه دا يوازي د عمران د لور بي بي مريم په حقله راغلي دي، خو زما لور له اوله واخلي تر اخره پورې دنړۍ د ټولو بنځو سرداره ده.
9. امام علي بن موسى الرضا عليه السلام له حضرت امام علي عليه السلام روايت کړی دی. چې پيغمبر(ص) وفرمايل چې د قيامت په ورځ به منادي اواز وکړي چې اې مخلوقه! سترگې پټې کړئ چې فاطمه له لارې تيره شي"
10. ابو ايوب انصاري هم دا حديث نقل کړی او وايي چې بي بي فاطمه (ع) به په داسې حال کښې په لاره تيريږي چې د جنت 70000 حورې به يې ملگري وي.
11. پيغمبر(ص) بي بي فاطمه (ع) ته وفرمايل چې اې فاطمه (ع) ! خداي پاک په زمکه کښې ستا ميره انتخات کړو او ماته يې وحي وکړه چې تا هغه ته واده کړم. خداي پاک ستا د عزت او کرامت په وجه ته داسې کس ته واده کړې چې له ټولو مسلمانانو مخکښې يې ايمان راوړی دی. حلم او زغم يې ډير او علم يې زيات دی²⁷
12. سفين بن عيينه وائی امام صادق عليه السلام د "مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ" يعنې دوه درياښوونه يې روان کړل چې له يو بل سره يو ځايې شي" په تفسير کښې وفرمايل د دوو سيندونو نه مطلب

25. بحارج 43 ص 19

26. مناقب ج 3، ص 116 په دې حقله په حواله نمبر 23 کې د نورو کتابونو ذکر شوی دی

27. بحارج 43 ص 97-98، کنز العمال ج 6 ص 153

علي او فاطمه دي. " و يُخْرِجُ مِنْهُمَا اللَّوْلُؤَ وَالْمَرْجَانَ " يعني له دغو دوو څخه بيا لولو او

مرجان راوباسي، نه مطلب امام حسن او امام حسين دي. 28

13. له امام صادق پوښتنه وشوه ولې بي بي فاطمه (ع) ته زهرا يعني ځلانده ويل كيږي ؟ وي

فرمايل ځكه چې كله به په مانحه ودریده نور به يې د اسمان والو لپاره ځليدو لكه څنگه چې

زمكې والو ته ستوري ځليږي 29

14. په روايت كښې راغلي دي چې كله به بي بي فاطمه (ع) عبادت او مونځ كولو او كوم بچي به

يې په ژاړا شو نو فرينښتي به د هغه زانگو زنگوله. 30

له فاطمې (ع) سره د پيغمبر (ص) د مينې ځينې نمونې او احترام

له بي بي فاطمه (ع) سره د پيغمبر (ص) مينه دومره زياته وه چې دا چاره د پيغمبر (ص) د ژوند له حيرانتياوو ښكلى شوه او كه دې خبرې ته ځير پام وكړو چې گران رسول (ص) د خداي په نزد تر ټولو نزدې او لوړ انسان ؤ او په ټولو چارو كښې د حقو معيار او د عدل او اعتدال ميزان او پارسنگ ؤ او د هغه هره وينا او كړچار د سنت درجه لري ځكه چې خداي تعالى فرماي:

"وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوْحَىٰ" يعني پيغمبر (ص) له خپلې خوښې او نفسه هيڅ خبره نه كوي بلكې هر څه چې وايي له وحي څخه وي. نو د بي بي فاطمه (ع) په معنوي فضيلت به لا ښه پوه شو.

د پيغمبر (ص) نورې لونه هم وې او كه څه هم گران رسول (ص) له خپلې كورنۍ او حتى پرديو سره مينه لرله خو له بي بي فاطمه (ع) سره د هغوي مينه ځانگړې او جدا وه او په اكثر و ځايونو كښې به يې دا مينه څرگنده اعلانوله. او دا پخپله يو دليل دى چې د بي بي فاطمه (ع) او د هغې د كورنۍ ژوند د اسلام له برخليک څخه نه جدا كيدونكى دى اوله بي بي فاطمه (ع) سره پيغمبر (ص) رابطه يوازې د پلار او لور رابطه نه وه بلكې دا خبره د يوې ټولنې له حياتي مسئلو، د يو امت له راتلونكې او د مسلمانانو د رهبرۍ او امامت په حقله د خداي له اوامرو سره كاملا تعلق لري.

1. پيغمبر (ص) به چې كله په سفر تللو نو تر ټولو وروسته به يې له بي بي فاطمه (ع) سره خداي

پامانې كوله او چې له سفره به راستنيدو نو لومړى به د بي بي فاطمه (ع) كور ته تللو .

28. بحارج 43 ص 32، مناقب ج 3 ص 101

29. علل الشرائع ص 173، بحارج 43 ص 12، معاني الاخبار ص 64

30. بحارج 43 ص 45، مناقب ج 3، ص 116

2. امام باقر عليه السلام او امام صادق عليه السلام فرمائي چي پيغمبر(ص) به تل تر خملاستو مخکبني بي بي فاطمه (ع) بنکلوله، خپل مخ به بي د هغي په سينه کينودلو او دعا به بي ورته کوله .
 3. پيغمبر(ص) فرمايي چي فاطمه زما د وجود ټوټه ده، چا چي دا خوشحاله کړه زه يې خوشحاله کړم او چا چي دا خفه کړه زه يې خفه کړي يم او د فاطمه(ع) په ټولو خلقو کبني ماته گرانه ده.
 4. همداراز فرمايي دا زما د وجود ټوټه، زما زړه او په بدن کبني زما روح دی چا چي دا ازار کړه زه يې ازار کړي يم، 31 دا حديث بخاري هم نقل کړی دی. جابر دا روايت داسي نقل کړی دی. " نو چا چي دا ازار کړه، زه يې اذيت کړي يم او چا چي زه و زورلم خداي يې وزوروه" او دا حديث په صحيح مسلم او د اهل سنتو په ډيرو کتابونو کبني راغلی دی.
 5. پيغمبر(ص) وفرمايل چي زما لور د جنت د ټولو بنځو سرداره ده. هغه زما د وجود ټوټه، زما د سترگو يخوالي، زما د زړه ميوه او زما په بدن کبني روح دی او زما نه پيدا شوې د انسان په شکل کبني يوه حوره ده" 32
- د بي بي عايشه نه روايت دی چي فاطمه (ع) به کله هم گران رسول(ص) ته ورغله هغه مبارک به ورته پاڅیده د بي بي فاطمه (ع) سر به يې بنکلولو او هغه به يې په خپل ځاي کبنيوله. او کله به چي پيغمبر(ص) د فاطمې(ع) کتني ته ورتللو نو يو بل به يې بنکلول او له يو بل سره به کبنياستل. 55

اسماني واده

د هجرت په دويم کال پيغمبر(ص) بي بي فاطمه (ع) حضرت علی عليه السلام ته واده کړه 33 او دا دواړه ددې واده لائق وؤ لکه څنگه چي امامان فرمايې: " له علی پرته بل سپری د بي بي فاطمه (ع) لپاره خاوند او د هغي هم څنگ او برابر نه شو کیدی" 34

-
31. صحيح بخاري كتاب بدء الخلق باب مناقب قرابة رسول الله و منقبه فاطمه عليها السلام ، مسند احمد بن حنبل ج 4 ص 328 ، صحيح مسلم كتاب فضائل الصحابه
 32. صحيح بخاري كتاب بدء الخلق باب مناقب قرابة رسول الله و منقبه فاطمه عليها السلام ، مسند احمد بن حنبل ج 4 ص 328 ، صحيح مسلم كتاب فضائل الصحابه
 55. بحارج 43 ص 40، صحيح ترمذي ج 2 ص 319، صحيح ابو داؤد ج 33 باب ما جاء في القيام
 33. صحيح ترمذي ج 2 ص 319

ددې واده ځينې خصوصيات چې ددې د درجې د لوړاوي نښونه كوي دا دي چې پيغمبر(ص) د عربو او قريشو د ډيرو مشرانو او لويانو غوښتنه رد كړه او وي فرمايل چې د بي بي فاطمه (ع) واده د خداي په حكم پورې تړلی دی. او بالاخره چې حضرت علي عليه السلام غوښتنې ته ورغلی نو پيغمبر(ص) يې غوښتنه ومنله او وې فرمايل چې همدا اوس اوس فرېښته نازل شوې وه او د خداي يې حكم راوړو چې فاطمه(ع) علي عليه السلام ته واده كړه.³⁵

له علي يې وپوښتل د واده د خرچې لپاره څه لرې؟ علي وويل چې يوازې يوه توره، يوه زغره او يو اوبڼ چې اوبه پرې راوباسم او راوړم، نور څه راسره نشته. پيغمبر(ص) ورته وفرمايل چې زغره خرڅه كړه او د هغې په پيسو چې قابو پنځه سوه درهمه كيدې د بي بي فاطمه (ع) لپاره ساده غوندي جهيز او سامان برابر كړه.

ددې نوراني او اسماني واده هره گونښه او پهلو د پيغمبر(ص) د منوونكو لپاره نبوت او امامت ته د خداي پاك و خاص عنايت او پام نښونه كوي او مونږ ته دا سبق راكوي چې په واده كې فضول خرچونه او پيسې لگول نه دي پكار. بلكه ساده والي ضروري دي او له ډيرو جهيزونو او خرڅونو بايد ځان وساتل شي. ددې نوراني واده ځينې اړخونه دا دي:

1. كله چې حضرت امام علي عليه السلام د فاطمې(ع) غوښتنې ته راغی پيغمبر(ص) وفرمايل تر تا مخكې نورو خلقو هم د فاطمې(ع) غوښتنه كړې ده د هر يو په حقله مې له فاطمې(ع) پوښتنه وكړه خو هغې د ناخوښۍ او خفگان څرگندونه كړې ده نو اوس ته كښينه چې زه ترې ستا په حقله هم تپوس وكړم. هله بي بي فاطمه (ع) ته ورغی او د علي عليه السلام د غوښتنې يې خبر كړه، بي بي فاطمه (ع) نه خفه شوه او نه يې مخ واړولو. پيغمبر(ص) پاڅيد او وې فرمايل الله اكبر د فاطمې(ع) چپتيا د خوښۍ نښه ده.³⁶

2. د علي عليه السلام او فاطمې(ع) د واده مهر يوه زغره وه چې خرڅه شوه او د هغې په ځينو پيسو دا جهيز برابر كړی شو يو قميص، يوه لويه لوپټه، يوه خيبري توره، توليه، د رسيو يو كټ، دوه تولياني چې يوه د گډو د وړۍ او بله د كجورو د پوستكو وه، څلور بالښتونه، يوه پشمې پرده، يوه درۍ او بورۍ، يوه لاس ميچنه، يوه د پيسو (ميسو) مجمه، يو د څرمنې لوبڼی، د اوبو يو مشك، د پيو يوه كاسه، يوه لوټه يا كوزه، يو شين جام او څو خاورينې كوزې يا صراحي. علي هم د واده لپاره خپل كور په دې طريقې تيار كړو. په كور كښې يې نرمي

34. كشف الغمه ج1 ص477-495، مناقب ج2 ص30-31

35. بحار ج43 ص124-127، كشف الغمه ج1 ص480

36. بحار ج43 ص93-112، 111، امالي طوسي ج1 ص38

شگي يا ريگ و اچول د کور د دوو ديوالونو په مينځ کښې يو لرگي. بنځ کړو چې جامې پرې
خوړندوي او د گډې يوه خرمنه او د کجورو د پوستکو يوه متکا يا تکيه يې تياره کړه.³⁷

د بي بي فاطمه (س) اخلاق او د ژوند خو گوبښې

زهد او پرهيزگاري:

له امام صادق عليه السلام او جابر انصاری نقل شوي دي چې پيغمبر(ص) بي بي فاطمه (ع) وليدله چې
شپږې او ډيلې جامې يې اغوستې دي، په لاسو سره ميچنه تاوهي او سره له دې بچې ته يې هم ورکوي،
د پيغمبر(ص) په سترگو کښې اوبسکې راغلې او وې فرمايل زما گرانې لورې د اخرت د شيرينۍ او
خوږوالي لپاره د دنيا سختۍ وزغمه عرض يې وکړو اي د خداي رسوله(ص) د خداي د نعمتونو شکر
کوم او خداي پاک دا ايت نازل کړو:

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ 38 خداي پاک به تاله ډير زر درکړي چې راضي او خوشحاله شې.

په کور کښې کار:

امام صادق عليه السلام فرمايې چې علي عليه السلام به اوبه او خشاک راوړلو او بي بي فاطمه (ع) به
اوره وړول، اغول به يې، ډوډۍ به يې پخوله او جامې به يې گنډلې. حضرت علي عليه السلام فرماي
فاطمې(ع) بي بي په مشک کښې دومره اوبه راوچلولې چې په سينه يې اثر وکړو او په سينه کښې يې
درد پيدا شو. په خپلو لاسو يې ميچن دومره وچلولو چې لاسونه يې پولۍ شول، د کور د صفايۍ په وجه
يې جامې له دوږو ډکې او دومره اورونه يې د پخلي لپاره بل کړل چې جامې يې لوغړنې شوې.

يوه ورځ د خداي رسول (ص) د فاطمې(ع) کور ته ورغی او وې ليدل چې بي بي فاطمه (ع) د
ميچنې په چلولو مشغوله ده. پيغمبر(ص) وفرمايل: په تاسو کښې کوم يو ډير ستړی دی. علي عليه
السلام وفرمايل: "فاطمه(ع)" پيغمبر(ص) فاطمې(ع) ته ورغی او ورته يې وويل پاڅه. بي بي فاطمه (ع)
پاڅيده او پيغمبر(ص) د هغې په ځايې کښيناست او له علي عليه السلام سره يې د دانو په اوره کولو
کښې مرسته وکړه.

37. بحارج 43 ص 114، مناقب جم 3 ص 129

38. سورة ضحیٰ اية 5 (تفسير در منشور) کنزالعمال ج 6 ص 295

امير المؤمنين حضرت علي عليه السلام فرماي په خداي قسم له فاطمې (ع) سره په ټول ژوند کښې مې هيڅ کله هغه خفه نه کړه او نه مې کوم کار ته مجبوره کړه او هغې هم زه خفه نه کړم او زما نافرمانې يې و نه کړه. او چې کله به مې هغې ته کتل نو غمونه او دردونه به مې ختميدل. 39 بي بي عائشه فرمايې د پيغمبر (ص) نه علاوه تر فاطمې (ع) زياته رښتوني ښځه ما نه ده ليدلې. 40 حسن بصري وايي په دنيا کښې له فاطمې (ع) زياته عبادت کوونکې ښځه نه ده راغلې هغې دومره عبادت کوؤ چې پښې به يې و پرسيدې. 41

امام حسن مجتبي عليه السلام فرمايې مور بي بي فاطمه (ع) به مې ليدله چې د جمعې په شپه به عبادت ته پاڅيده، له ماښامه تر سهاره به يې رکوع او سجده کولې او د مؤمنانو سړو ښځو لپاره به يې دعا کوله. د هر کس نوم به يې اخستو او دعا به يې ورته کوله ما ورته وويل مورې لکه څنگه چې نورو ته دعا کوي خپل ځان ته ولي نه کوي؟ هغې وفرمايل ځويه لومړۍ گاونډيان بيا ځان. 42

حجاب، پرده او له پرديو سړو حيا:

امام موسى بن جعفر فرمايې چې حضرت علي عليه السلام وفرمايل يو نابينا او پوند سړی د بي بي فاطمه (ع) کور ته ورغی بي بي ځان په چادر کښې پټ کړو. پيغمبر (ص) ترې پوښتنه وکړه. چې ولي دومره پرده کوې، دی خو تانه وينې؟ بي بي وفرمايل که ما نه وينې نو زه خو يې وينم. او بله دا چې پوزه او د بويولو حس خو يې روغ دی او عطر بويولی شي " رسول (ص) وفرمايل گواهي ورکوم چې ته زما د وجود ټوټه يې 43 له بي بي فاطمه (ع) پوښتنه وشوه چې د ښځو لپاره څه خيز تر ټولو غوره دی. هغې وفرمايل د ښځو لپاره تر ټولو ښه دا ده چې سړي ونه گوري او سړي هم هغوي ونه گوري.

له خدمتگاري سره د کور د کار وپشل:

سلمان فارسي وايي بي بي فاطمه (ع) ناسته وه او ميچن يې چلوله او د لاسونو د زخمونو په وجه د ميچنې دسته هم د وينو وه. امام حسين عليه السلام چې هغه وخت يو وړوکی ماشوم ؤ، د کور په يو کونج کښې له لورې ژاړل. ما عرض وکړو ای د خداي د رسول (ص) لورې! لاسونه دی ولي زخمي

39. بحارج 43 ص 134 ، كشف الغمه ج 1 ص 492 ، بيت الاحزان ص 37

40. بحارج 43 ص 134 ، مستدرک الصحيحين ج 3 ص 160

41. بحارج 43 ص 84 ، مناقب ج 3 ص 119

42. بحارج 43 ص 81 و 82

43. بحارج 43 ص 191

کړي دي. فضه هم شته دې ته پرېږده چې میچن وچلوي. بي بي فاطمه (ع) وویل د خداي رسول (ص) ماته فرمایلي دي چې پکار ده یوه ورځ زه په خپله د کور کار کوم او یوه ورځ فضه. او ددی نمبر پرون تیر شو. 44

له کالیو او سنگاره ځان ساتل:

امام سجاد علیه السلام فرمایي چې اسماء بنت عمیس راته قیصه وکړه چې یوه ورځ ستا له نیا (بي بي فاطمه (ع) سره ناسته ؤم چې گران رسول (ص) رانوت. بي بي د سرو زرو یو امیل په غاړه کړی ؤ چې حضرت علی علیه السلام ورله د خپلې برخې د غنیمت له مال له اخستی ؤ. پیغمبر(ص) وفرمایلي ای گرانې لورې! خلق ونه وایې چې د محمد لور د جبارانو او لویانو کالی اغوندي. " بي بي فاطمه (ع) هغه امیل مات کړو، خرڅ یې کړو او په هغې یې یو غلام واخست او بیا یې ازاد کړو. د خداي رسول (ص) له دې کاره ډیر خوشحاله شو. 45

پیغمبر(ص) د بي بي فاطمه (ع) د واده لپاره یو قمیص واخستو ځکه چې د بي بي فاطمه (ع) په خپل قمیص کښې پیوندونه لگیدلي وؤ. په دغه وخت یو فقیر راغی او وې ویل چې ماته یو زور قمیص را کړئ بي بي فاطمه (ع) وغوښتل چې خپل زور قمیص ورته ورکړې خو را یاد یې شو چې خداي پاک په قران کښې فرمایي: لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ (تر هغه پورې یو څیز نیکي ته نه رسي چې هغه شی نورو ته ورنه کړې چې پخپله دې خوښ وي) یعنی پکار دی چې د خپلې خوښې څیز نورو ته ورکړې. له همدې امله یې خپل نوی قمیص فقیر ته ورکړو. 46

لورې او اسماني ډوډۍ

ابو سعید خدری وايي یوه ورځ حضرت علی علیه السلام سخت وړی ؤ. بي بي فاطمه (ع) ته یې وویل ډوډۍ شته چې رایې کړې؟ بي بي فاطمه (ع): " نه په خداي قسم هیڅ نشته. هغه لږه غوندي ډوډۍ وه چې تاسو ته مې درکړه " حضرت علی علیه السلام وي ولې دې زه خبر نه کړم چې څه درته تیار کړم. بي بي وویل زه له خدایه شرمېږم چې دا سې څیز له تا وغواړم چې په وس کښې دې نه وي حضرت علی علیه السلام په اعتماد او د خداي توکل سره راووت او یو دینار یې قرض کړو. دینار یې لا په لاس کښې ؤ چې مقداد بن الاسود ورته مخې ته ورغی. د سختې گرمۍ ورځې وې او نمر ډیر تود او

44. بحارج 43 ص 81

45. بحارج 43 ص 81، عیون الاخبار ج 2 ص 45

46. ریاحین الشریعه ج 1 ص 106

سوزونکی ؤ. حضرت علی علیه السلام چې په دې سختې گرمۍ کېنې د هغه بد حالت ولیده نو تپوس یې ترې وکړو چې ولې په دې تودوخې کېنې سرگردانه یې؟ مقدار وویل پرېږده زما حال ما پوښته، علی علیه السلام وویل امکان نه لري چې خبر شم؟ مقدار بیا وویل پرېږده مولا تپوس مې مه کوه. چې کله علی علیه السلام ډیر ټینګار وکړو نو وویل په خدای قسم زه ده لوږې د لاسه له کور راوتلی يم. بچو مې کور کېنې له لوږې ژړل. ما دا منظر ونه لیدې شو نو راوواتم چې خه چاره وکړم. د علی په سترگو کېنې اوبنګې راغلې او وویل په هغه چا قسم چې تا پرې قسم وخورو زه هم د لوږې له لاسه له کوره راوتلی يم او دا دی یو دینار مې قرض کړی دی خو تا پخپل ځان مقدم او مخکېنې گڼم او دا وینار تا ته درکوم. دینار یې هغه ته ورکړو او په خپله جمات ته لاړ او د ماسپښین مازیګر او ماښام مونځ یې په جمات کېنې په پیغمبر(ص) پسې وکړو. پیغمبر(ص) ورڅخه تر مانځه وروسته تپوس وکړو چې د ماښام د ډوډۍ لپاره څه شته که نه چې زه هم درشم؟ حضرت علی علیه السلام سر ټیک کړو او حیران ؤ چې څه ځواب ورکړي. پیغمبر(ص) د هغه د لوږې او د دینار له قیصې خبر ؤ او خدای ورته وحی کړې وه چې نن ماښام به ډوډۍ له حضرت علی علیه السلام کره خورې. چې کله علی(ع) غلی پاتې شو او ځواب یې ورنه کړو نو پیغمبر(ص) وفرمایل یا ووايه نه چې لاړ شم او یا ووايه هو چې له تا سره درشم. حضرت علی(ع) د حیا او د پیغمبر(ص) د احترام په وجه وویل بسم الله راجئ چې ځو. پیغمبر(ص) له علی سره کور ته ورغی بي بي فاطمه (ع) مونځ خلاص کړی ؤ خو لا په مصلی ناسته وه او شا ته یې یو دیګچې پروت ؤ چې خوږ براس او بوی ترې ختو. بي بي چې کله د پیغمبر(ص) اواز واوریده، پاڅیده او هغوي ته یې په خیر راغلې وویل. پیغمبر(ص) یې په سر لاس راکښو او وې فرمایل گرانې لوږې څنگه دې ورځ تیره کړه. خدای درباندي رحمت وکړه زر زر ډوډۍ راواچوه، وږې یو فاطمې(ع) بي بي دیګچې راواخستو او د پیغمبر(ص) او علی مخې ته یې کښود. حضرت علی چې ډوډۍ ته وکتل او د هغې خوږ بوي پرې ولگیده نو بي بي ته یې په غصې سره سترګې وغږولې. فاطمې(ع) وویل سبحان الله! څومره په غصې راته گورې، ته به وی لکه چې ما څه غلطې کړې وي؟ علی ورته وویل د دې نا بله لویه غلطې کومه ده چې تا ویل دوه ورځې وشوې چې ډوډۍ نشته. بي بي اسمان ته وکتل او وې ویل خدای خبر دی چې ما رښتیا ویلې دي.

حضرت علی ورته وویل نو دا ډوډۍ له کومې راغلې ده؟ داسې ډوډۍ خو ما تر اوسه نه لیدلې او نه خوړلې وه.

د خدای رسول (ص) د علی علیه السلام په اوږه لاس کښود او وې فرمایل ای علی دا د خدای لخوا ستا د دینار بدله ده. **إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ** (خدای چې چاته وغواړي بې حساب

روزي ورکوي) 47 بيا پیغمبر(ص) له ډیر شوق او شکره وژړل او وې فرمایل ثنا د هغه خدای ده چې تاسو ته یې له مرگه مخکښې بدله درکړه او ای علی ته یې د ذکر یا او بی بی فاطمه (ع) یې د عمران د لور مریم په شان وگزرولي: کُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا ذِكْرًا مِنَ الْحَرَابِ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا⁴⁸ (یعني کله به چې ذکر یا د بی بی مریم د عبادت محراب ته ورتللو نو له هغې سره به یې طعام(ډوډۍ) لیدله. 49

حاجتمن ته بخشش او برکتی امیل

جابر بن عبد الله انصاري واي يوه ورځ پیغمبر(ص) د مازیگر مونغ زموږ سره یو ځای وکړو. چې کله له نمانځه فارغ شو نو یو غریب مهاجر عرب چې ډیرې زړې او شلیدلې جامې یې اغوستې وې، پیغمبر(ص) ته ورغی. د خدای رسول (ص) ورځینې د حال احوال پوښتنه وکړه. عرض یې وکړو ای د خدای رسوله (ص) وړی یم ماته ډوډۍ راکړه. بدن مې لغړ دی، جامې هم راته راکړه او له ما سره احسان او نیکی وکړه. پیغمبر(ص) وفرمایل له ماسره خو څه نشته چې درېې کړم خو بنو ستا راهنمایې هم د بنیگړې په شان ده. نو ته د هغه چا کور ته لاړ شه چې خدای او رسول (ص) ورسره مینه لري او هغه هم د خدای او رسول (ص) سره مینه لري او د هغه په لاره کښې سر بنسیندنه کوي، د فاطمې(ع) کور ته لاړ شه بیا یې بلال ته وویل چې دی د فاطمې(ع) کره بوځه.

بوډا سپری له بلال سره د بی بی فاطمه (ع) کور ته ورغی او په دروازه کښې یې اواز وکړو سلام دې وې په تاسو ای د نبوت او ای د فرښتگانو او جبراییل د نازلیدو کورنۍ. بی بی فاطمه (ع) ورته د سلام ځواب ورکړو او وې ویل ته څوک یې؟ عرض یې وکړو یو بوډا اعرابي یم چې د سختۍ او کړاوونو په وجه مې هجرت کړی دی. ستا قدرمن پلار ته ورغلم هغه تاته راو لیږلم نو اوس په ما احسان وکړه چې خدای درباندي رحمت نازل کړي.

فاطمې(ع)، علی علیه السلام او د خدای رسول (ص) درې ورځې ډوډۍ نه وه خوړلې او پیغمبر(ص) د دوي په حال خبر و. بی بی فاطمې(ع) د گډې کوټلې شوې خرمن چې حسن او حسین علیهما السلام به پرې څملاستل، هغه ته ورکړه او وې ویل چې خدای دې درله تر دې ښه درکړي.

اعرابي وویل ای د محمد(ص) لورې! ما تا ته د خپلې لورې گیله وکړه او ته ماته د گډې خرمن راکوي. زه په دې ناره خپته په دې څه وکړم؟ فاطمې(ع) بی بی چې دا واوریدله نو خپل امیل یې چې د

47. سورة ال عمران اية 37 (قصص الانبياء ثعلبي ص 513 تفسير درمنثور

48. سورة ال عمران اية 37 (قصص الانبياء ثعلبي ص 513 تفسير درمنثور

49. بحارج 43ص 61-59

حمزه بن عبدالمطلب لور ورته هديه كړې ؤ اعرابي ته ورکړو او وې ويل دا واخله او خرڅ يې كړه،
اميد دى چې خداي به درته د دې په ځاي څه څيز درکړي.

اعرابي اميل واخستو او جمات ته راغى. پيغمبر(ص) د خپلو يارانو په منځ كې ناست ؤ. اعرابي وويل
اى د خداي رسوله(ص) بي بي دا اميل راكړو او وې ويل چې ځانته يې خرڅ كړه. خداي به دې كار
برابر كړي.

د پيغمبر(ص) په سترگو كې اوښكې راغلې او وې فرمايل: انشاءالله كار په دې برابر شي ځكه چې د
نړې د ټولو ميرمنو سردارې درته دا اميل درکړى دى.

عمار ياسر پاڅيدو او عرض يې وكړ اى د خداي رسوله(ص) اجازت را كوي چې دا اميل زه واخلم.
وې فرمايل: "هو" عمار وويل اى اعرابي دا په څو خرڅوي؟ وي ويل په دومره ډوډۍ چې زه پرې مور
شم. په يو نيم چادر چې زه پكې خداي ته مونځ وكړم او يو دينار چې ما كورته ورسوي"

عمار ياسر د خيبر د غنيمت خپله برخه خرڅه كړې وه او څه ورسره نه وؤ. بيا يې هم وويل ددې
اميل په مقابل كې درته شل دينار دوه سوه درهمه يو يميني څادر او خپل اوښ دركوم چې هم كور ته
ورسې او په ډوډۍ مور شې. اعرابي له عمار ياسر سره لاړو او هغه ورته دا ټول څيزونه وركړل. اعرابي
پيغمبر(ص) ته راستون شو او پيغمبر(ص) ته يې وويل چې مور او بي نيازه شوم. د خداي رسول(ص)
ورته وفرمايل نو اوس فاطمې(ع) ته ددې احسان په وجه دعا وكړه اعرابي وويل اى خدايه! ته تل زمونږ
خداي يې، مونږ ستا عبادت كوؤ او ته زمونږ رازق يې بي بي فاطمه (ع) ته هغه څيز وركړه چې سترگو
نه دى ليدلى او غوږونو نه دى اوريدلى پيغمبر(ص) د هغه په دعا امين ووې او وې فرمايل خداي پاك
بي بي فاطمه (ع) ته همداسې څيز عطا كړى دى ځكه چې زه بې پلار يم چې هيڅوك زما په شان نشته،
او على عليه السلام يې خاوند دى كه امام على نه وى نو بل چوك د هغې د برابرۍ لائق نه وو او
خداي پاك بي بي فاطمه (ع) ته حسن او حسين وركړي دي چې د پيغمبر(ص) لمسي او د جنت د
ځوانانو سرداران دي.

له پيغمبر(ص) سره سلمان، عمار او مقداد ناست وؤ پيغمبر(ص) ورته وفرمايل تاسو ته د فاطمې (ع)
نور صفت ووايم، هغوي وويل چې هو. پيغمبر(ص) ورته بيا د بي بي فاطمه (ع) فضيلتونه او صفتونه
بيان كړل. عمار هغه اميل په مشكو سره خوشبوناك كړو په يميني كپرې كې يې بند كړو او خپل "سهم"
نومي غلام ته يې وركړو چې دا د خداي رسول ته وركړه او ته هم د هغوي شوې. مريې اميل واخستو او
پيغمبر(ص) ته يې يوړو او د عمار خبره يې هم ورته ورسوله، پيغمبر(ص) وفرمايل فاطمې(ع) ته لاړ شه
اميل هم ورته وركړه او ته هم د هغې شوې. بي بي فاطمه (ع) اميل واخستو او غلام يې ازاد كړو. غلام
وخندل بي بي ترې تپوس وكړو چې ولې خاندې؟ دې اميل په برکت راله خندا راځي چې يو اورې يې

موږ کړو، لغړ ته يې جامې ورکړې، فقير يې يې نيازه مريه يې ازاد کړو او اميل هم پخپله خپلې مالکې ته ستون شو. 50

د جنت جامې او له بي بي فاطمه (ع) سره د فرښتو مرسته

يو ځل د ځينو يهوديانو په کور کې واده و، پيغمبر(ص) کره ورغلل او وې ويل مونږ د گاونډيتوب حق لرو او له تاسو غواړو چې خپله لور بي بي فاطمه (ع) مونږ کره راوليږئ چې دوي سره زمونږ واره بنکلی شي. دوي په دې خبرې ټينگار هم وکړو.

پيغمبر(ص) وفرمايل دا د علي عليه السلام ماندينه ده او تاسو د هغې د تلو اجازت له هغه وغواړئ، هغوي له پيغمبره(ص) وغوښتل چې له علي عليه السلام څخه ددې بلنې سفارش وکړي.

يهوديانو په دې واده کې هر ډول سامان برابر کړی و او گمان يې کاؤ چې بي بي فاطمه (ع) به په زړو او ورستو جامو کې په واده کې گډون وکړي او په دې طريقه به يې لږه خجله او کچه کړو. د خداي فرښتې جبرائيل عليه السلام له جنته جامې راوړې چې دومره بنکلې وې چې تر اوسه چا نه وې ليدلې. بي بي فاطمې(ع) هغه واچولې او کتونکي د هغو جامو په رنگ او بوی حيران دريان شول او چې کله بي بي فاطمه (ع) يهوديانو کره ورغله نو يهودني بنځې يې په احترام کې په سجده پرېوتې او ډيرې يهودني د اسلام د دې معجزې په وجه مسلماني شوې.

ابو ذر وايي يوه ورځ پيغمبر(ص) زه وليږلم چې علي عليه السلام ته اواز وکړم. د علي کور ته راغلم او اواز مې وکړو خو چا ځواب را نه کړو په کور کې ميچنه پخپله تاویده او څوک ورسره په خوا کې نه وؤ. بيا مې حضرت علي عليه السلام ته اواز وکړو هغه بهر راووت او پيغمبر(ص) ورسره خبرې وکړې چې زه پرې پوه نه شوم بيا مې د خداي له رسوله(ص) پوښتنه وکړه چې دا ميچنه څنگه تاویده؟ پيغمبر(ص) وفرمايل خداي پاک د بي بي فاطمې(ع) زړه او غړي له ايمان ډک کړي دي. خداي په دنيا کې هم له هغې سره مرسته کوي خداي پاک د پيغمبر(ص) د کورنۍ د خدمت لپاره ځينې فرښتې ټاکلې دي.

د اية تطهير او د هل اتی د سورة نزول

په عامو روایاتو کې راغلي دي چې اميرالمؤمنين علي عليه السلام بي بي فاطمه (ع) حسن او حسين عليهما السلام او ددې خدمتگاري فضله نذرکړې و چې دري ورځې روژه ونيسي لومړۍ شپه د روژه ماتې په وخت يو فقير ور وټکولو، حضرت علي عليه السلام خپل روژه ماتې هغه ته ورکړو او نورو هم د هغه په شان خپله ډوډۍ فقير ته ورکړه او په ابو سره يې روژه ماتې وکړو دويمه شپه يتيم ور ووهلو او دوي خپل روژه ماتې يتيم ته ورکړو دريمه شپه يو اسير (بندي) راغي او دا ځل هم روژه ماتې د هغه په نصيب شو په دې وخت د خداي پاک لخوا "هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ" سورت نازل شو 51 او پکې "وَيُطْعِمُونَ عَلَىٰ حَيْهٖ مَسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ اسِيرًا" (يعنې هغوي د خداي پاک محبت کې خپله ډوډۍ مسکين يتيم او اسير(بندي) ته ورکوي) د دي سر بنسندنې او انفاق اشاره ده ځينې عالمانو ويلې دي چې په دي مبارکې سورې کې د هر ډوله جنتي نعمتونو ذکر او وعده شوې ده خو د حورو او د بهشتي بنځو هيڅ ذکر نه دی شوی او دا د بي بي فاطمه (ع) احترام په وجه دي. ددې قيصي تفصيل په مختلفو تفاسيرو کې شته.

د ټولو سني او شيعه مفسرانو او راويانو اعتراف دی او په ډاګه يې ويلي دي چې د "تطهير" ايت (انما يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَ كُمْ تَطْهِيرًا 52" د حضرت امام علي(ع)، بي بي فاطمه (ع) او حسن و حسين عليهما السلام په باب نازل شوی دی او د پيغمبر(ص) د اهل بيتو نه مطلب همدا کسان دي او لکه څنګه چې لويو مفسرانو ليکلې دي دا ايت د هغوي د پاکوالي او معصوم والي بنودنه کوي، په دې حقله نور هم په لسگونو حديثونه شته چې که څوک غواړي نو مفصل کتابونه لوستلی شي البته دلته يوازې يو حديث وړاندې کوم:

نافع بن الحمراء واپې زه اته مياشتې له پيغمبر(ص) سره وم او ليدل به مې چې هره ورځ به ګران رسول (ص) د سهار د لمانځه لپاره له کوره راوتلو او د بي بي فاطمه (ع) کور ته به ورتلو او فرمايل به يې: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ، الصَّلَاةُ، انْمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَ كُمْ تَطْهِيرًا" اى زما کورنۍ په تاسو باندې دې د خداي رحمت او برکت وې. د لمانځه وخت دی په تحقيق سره خداي پاک غوښتي دي چې له تاسو هر ډول ککړتيا او ناپاکي لرې کړي او پاک مو کړي. 53

51. كشف الغمه ج 1 ص 413-417

52. سورة احزاب اية 33

53. كشف الغمه ج 2 ص 13، امالي طوسي ج 1 ص 88

په مباحلي کې د پيغمبر(ص) ملگري

ټولو راويانو تاريخ ليکونکو او مفسرانو نقل کړې ده چې بي بي فاطمه (ع) له هغه پنځو کسانو څخه ده چې د نجران له عيسايانو سره د گران رسول (ص) په مباحلي کې پې گډون کړی و او دا خبره په دې سربيره چې پخپله يو لوی فضيلت او لوړاوی گڼل کيږي له هغه پياوړو غښتلو دليلونو هممه چې ثابتوي پيغمبر(ص) معصوم اهل بيت علي(ع)، بي بي فاطمه(ع)، حسن (ع) او حسين(ع) دی او د پيغمبر(ص) نور خپلوان او بيبياني په دې خصوصيت کې شريک نه دي د مباحلي قيصه په دا ډول ده:

د نجران ځينې عيسايان رسول مبارک ته ورغلل او د عيسى(ع) په حقله پې له پيغمبر(ص) سره خبرې وکړې، پيغمبر(ص) هغوی ته دا ايت ولوسته "ان مَثَل عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ" د خداي په نزد د عيسى مثال (چې بي پلاره پيدا شوی دی) د حضرت ادم عليه السلام د خلقت په شان دی چې ادم (بي له موره او پلاره) له خاورو پيدا کړو.

عيسايان قانع نه شول او اعتراض پې وکړو په پيغمبر(ص) د مباحلي ايت نازل شو او خداي حکم ورکړو "فَمَنْ حَاجَكَ فِيهِ 54..." (څوک چې هم له هغه علمه او پوهې وروسته چې تاته مو درکړه، له تاسره د عيسى په باب محاجه او بحث او کړي، نو ورته ووايه تاسو خپل بچي او بنځي (زنانه) او نفسونه راولئ او مونږ به هم خپل بچي او بنځي او نفسونه راولو هله به مباحله وکړو او په دروغونو به د خداي لعنت وکړو.

مباحله دې ته ويل کيږي چې کله دوه ډلې او اړخه په يوې خبرې کې له يو بل سره اختلاف لري نو په يو بل بد ووايي او له خداي وغواړي چې کوم طرف چې په باطلو دی په هغه لعنت او عذاب نازل کړه. دا کار يوازې د خداي رښتني پيغمبران کولی شي. د نجران د عيسايانو اول ومنله او وټاکل شوه چې سبا له مباحله وشي، خو چې کله له پيغمبر(ص) لارل نو له يو بل سره پې صلاح وکړه او اسقف ورته وويل که سبا پيغمبر(ص) له خپلو بچيو او کورنۍ سره راغی نو مباحله ونه کړي او که اصحاب پې له ځان سره راوستل نو بيا مه پرېږدئ هيڅ باک نشته او حقيقي به نه وي.

سبا ته پيغمبر(ص) له امير المؤمنين حضرت امام علي(ع)، بي بي فاطمه(ع)، حسن(ع) او حسين(ع) سره مباحلي ته راغی. د عيسايانو په وړاندې په خاوره کينښناست او اهل بيتو ته پې وفرمايل کله چې زه دعا وکړم تاسو پرې امين ووايي. عيسايان د گران رسول د حالت په ليدلو ډير وويريدل او ډاډه شول چې د هغه طريقه د رښتونو پيغمبرانو په شان ده له هغه مبارک پې وغوښتل چې ورسره صلح وکړي او د مصالحې په توگه پې ځنې مال پيغمبر(ص) ته ورکړو او ستا نه شول.

شهادت

د پیغمبر(ص) له وفاته وروسته په بي بي زهرا باندې ډیر مصیبتونه راغلل او ژوند ورته سخت شو او د خپل پلار چې عشق او مینه به یې ورسره کوله، په جدایی به یې ژړل کله کله به د پلار قبر ته تله او ډیر به یې ژړل 56 په کور کې به یې هم ډیر ژړل. کله چې د مدینې خلقو د هغې په ډیره ژړا اعتراض وکړو او وې ویل چې مونږ ستا له ژړه تنگ شو نو حضرت امام علی علیه السلام د هغې لپاره په بقیع مقبره کې د بیت الاحزان(د غم کور) په نامه یوه کوټه جوړه کړه. بي بي فاطمه(ع) به هر سهار حسنین علیما السلام هلته له ځان سره بوتلل. او تر شپې پورې به یې ژړل. امام علی علیه السلام به ماڅختن هغه کور ته راوستله تر دې چې د ډیرې ژړا او مصیبتونو په وجه ناروغه شوه او بیماری یې ورو ورو سخته شوه او بالاخره د همدغو غمونو په وجه د هجرت د یو لسم کال د جمادی الاول په دیارلسمه یا د جمادی الثاني دریمه نیټه یعنې د خپل گران پلار له وفاته پنځه اویا یا پنځه نوي ورځې پس یې له دنیا سترگې پټې کړې. د شهادت په وخت د هغوي عمر قابو اتلس کاله ؤ.

لنډه پیژنگلو:

نوم:	فاطمه
کنیت:	ام الحسن، ام الحسین، ام المحسن، ام الائم، ام ایها(1)
مشهور لقبونه:	زهرا، بتول، صدیقه کبری، مبارکه، عذرا، طاهره، سیده النساء، انسیه، حوریه، ذکیه، مرضیه(2)
پلار:	دخدایي پاک وروستي پیغمبر(ص) حضرت محمد(ص)
مور:	بي بي خدیجه رضی الله عنها د پیغمبر(ص) لومړۍ-ماندینه او لومړۍ-بنځه چې اسلام یې راوړ.
زوکړه:	په مکې کنبې د بعثت په پنځم کال(3)
شهادت:	مدینه. د هجرت یوولسم کال د پیغمبر(ص) له وفاته دوه نیم کاله وروسته(4)
بنځیدو ځایي:	د سیاسی وجوهاتو او د خپل وصیت مطابق د شپې په پټه حضرت علی علیه السلام خاورو ته وسپارله(5) او تر ننه پورې یې قبرسم ځایي نه دی معلوم(6)
اولاد:	امام حسن مجتبی علیه السلام، امام حسین علیه السلام، زینب(ع)، کبری(ع)، ام کلثوم(ع) او محسن علیه السلام چې سقط شو

1. کشف الغمه چاپ اسلامیه 1381 هجری قمری ج 2 ص 18. مناقب شهر آشوب چاپ نجف ج 3 ص 132 بحار الانوار چاپ جلد ج 43 ص 16 بیت الاحزان محدث قمی چاپ مطبعه سیدالشهداء قم ص 12
2. مناقب شهر آشوب چاپ نجف ج 3 ص 133
3. مناقب ج 3 ص 132، اصول کافی ج 1 ص 458.
4. مناقب ج 3 ص 132، اصول کافی ج 1 ص 458

5. مناقب, ج 1 ص 137 , اصول کافی ج 1 ص 458

6. مناقب شهر اشوب چاپ نجف ج 3 ص 133